

Doma tma

Ami C G Ami
Před dveřma jsem si vyzul boty,
Ami C F E
opatrně jsem pak odemknul,
Ami C G Ami
a ruce nořil do nicoty,
Ami
dokud se neobjevil stůl.

O talíř cinkl hrnek s čajem,
sykl jsem jako bolestí,
ticho, jak sníh za krkem taje,
v ložnici vrzly pelesti.

R:
Ami C
Jsem v pořádku a nic mi není
G Ami
nestojím za řeč, natož za probuzení.
C F
Bavil jsem se, moje něho,
G E
kéž bych byl jak ze sna tvého.

Dvě bosé nohy studí lino,
chlad objal paže svěšené,
otázky němé ve tmě plynou,
dotkneš se mého ramene.
Jak smísila se vůně peřin
s odérem pozdní zábavy,
vzpomeň, co špitla matka dceři,
že muže těžko napraví.

R: ...

Láska je tak kluzské slovo,
mlelo se v ústech přespříliš.
Těžko tak veršotepci zkovou
z něj, co by nám dvěma bylo blíž.
Jsem zkrátka svůj, ty jsi svá zase,
dva světy různé, proč si lhát,
na kolik propast velká zdá se,
milovat musíš tolikrát.

R: ...